

B8-1240/2015

20.11.2015

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavan kysymyksen B8-1108/2015 johdosta

työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan mukaisesti

lasten koulutuksesta hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä
(2015/2977(RSP))

Linda McAvan
kehitysvaliokunnan puolesta

**Euroopan parlamentin päätöslauselma lasten koulutuksesta hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä
(2015/2977(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuoden 1951 yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja siihen toukokuussa 2000 liitetyn valinnaisen pöytäkirjan lasten osallistumisesta aseellisiin selkkauksiin, tammikuussa 2002 liitetyn valinnaisen pöytäkirjan lasten myynnistä, lapsiprostituutiosta ja lapsipornografiasta sekä joulukuussa 2011 liitetyn valinnaisen pöytäkirjan tiedotusmenettelystä,
- ottaa huomioon helmikuussa 2007 hyväksytyt lapsia asevoimissa tai aseellisissa ryhmittymissä koskevat YK:n periaatteet ja suuntaviivat (Pariisin periaatteet),
- ottaa huomioon YK:n lapsen oikeuksien komitean yleiskommentin nro14 (2013) lapsen oikeudesta saada etunsa otetuksi ensisijaisesti huomioon,
- ottaa huomioon YK:n toimintasuunnitelman "Lapsille sopiva maailma",
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen 208 artiklan, jossa vahvistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaate ja edellytetään, että kehitysyhteistyön tavoitteet otetaan huomioon toteutettaessa muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin,
- ottaa huomioon 30. tammikuuta 2008 annetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus",
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimissa” (KOM(2008)0055),
- ottaa huomioon (vuonna 2008 päivitetty) EU:n suuntaviivat lapsista aseellisissa selkkauksissa,
- ottaa huomioon kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU (uudelleenlaadittu),
- ottaa huomioon Euroopan unionille 10. joulukuuta 2012 myönnetyn Nobelin rauhanpalkinnon ja sen myötä saadun palkintosumman, joka osoitettiin EU Children of Peace -aloitteelle,

- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2010 annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman 64/290 oikeudesta koulutukseen hätätilanteissa ja asiaa koskevat suuntaviivat, mukaan luettuina Unicefin ja Unescon suuntaviivat,
 - ottaa huomioon 26.–28. huhtikuuta 2000 pidetyssä maailman koulutusfoorumissa hyväksytyn Dakarin toimintakehyksen ja 8. syyskuuta 2000 annetun YK:n vuosituhajulistuksen,
 - ottaa huomioon 19.–22. toukokuuta 2015 pidetyssä maailman koulutusfoorumissa hyväksytyn Incheonin julistuksen koulutuksesta vuoteen 2030 asti,
 - ottaa huomioon Oslossa 6.–7. heinäkuuta 2015 pidetyssä koulutusta ja kehitystä käsitelleessä huippukokouksessa hyväksytyn Oslon julistuksen,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen lasten koulutuksesta hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä (O-000147/2015 – B8-1108/2015),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että YK:n arvion mukaan miljardi lasta elää konfliktialueilla ja heistä 250 miljoonaa on alle viiden vuoden ikäisiä ja heiltä evätään heidän perusoikeutensa koulutukseen; ottaa huomioon, että hätätilanteet ja pitkittyneet kriisit koettelevat eniten arviolta 65:tä miljoonaa 3–15-vuotiasta lasta, joita uhkaa koulunkäynnin keskeytyminen, ja että noin 37 miljoonaa ala- ja yläkouluikäistä lasta ei saa koulutusta kriisien koettelemissa maissa; ottaa huomioon, että noin puolet maailman lapsista, jotka eivät saa koulutusta, elävät konfliktien koettelemilla alueilla; toteaa, että arabivaltioissa 87 prosenttia lapsista, jotka eivät käy koulua, kärsii konflikteista ja arviolta 175 miljoonaa lasta joutuu joka vuosi kärsimään luonnonkatastrofeista; ottaa huomioon, että tiettyjen ryhmien, esimerkiksi köyhien lasten, tyttöjen ja vammaisten lasten jo heikot tulevaisuudennäkymät heikkenevät entisestään konfliktialueilla ja epävakaisissa oloissa;
- B. toteaa, että pakolaislapsia on lähes 10 miljoonaa ja arviolta 19 miljoonaa lasta maailmassa on joutunut siirtymään kotiseudultaan omassa maassaan konfliktin seurauksena;
- C. katsoo, että jokainen lapsi on ennen kaikkea ja ensisijaisesti lapsi, jonka oikeuksien olisi toteuduttava ilman syrjintää, riippumatta lapsen tai hänen vanhempiensa etnisestä alkuperästä, kansallisuudesta, sosiaalisesta asemasta, siirtolaisasemasta tai oleskeluoikeutta koskevasta asemasta;
- D. toteaa, että koulutus kuuluu perusihmisoikeuksiin ja jokaisen lapsen oikeuksiin; toteaa, että koulutus on elintärkeää kaikkien muiden sosiaalisten, taloudellisten, kulttuuristen ja poliittisten oikeuksien täysimääräisen harjoittamisen kannalta;
- E. toteaa, että koulutus muodostaa perustan vastuulliselle kansalaisuudelle, voi muuttaa yhteiskuntaa ja myötävaikuttaa sosiaaliseen, taloudelliseen, poliittiseen ja sukupuolten tasa-arvoon ja on myös elintärkeä tyttöjen ja naisten sosiaaliselle, kulttuuriselle ja ammatilliselle emansipaatiolle sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumiselle;

- F. pitää koulutusta elintärkeänä vammaisten lasten ja/tai erityisopetusta tarvitsevien lasten integroitumiselle ja heidän elinolosuhteidensa parantamiselle;
- G. ottaa huomioon, että ilmainen alemman perusasteen koulutus kaikille lapsille on perusoikeus, johon hallitukset ovat sitoutuneet vuonna 1989 tehdyssä YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksessa; toteaa, että vuoden 2015 tavoitteeksi on asetettu sen varmistaminen, että kaikki pojat ja tytöt suorittavat koko alemman perusasteen koulutuksen; toteaa, että vaikka kehitysmaissa on tapahtunut jonkin verran edistymistä, tämän tavoitteen saavuttamisesta ollaan vielä kaukana;
- H. ottaa huomioon, että Dakarin toimintakehys ja vuosituhannen kehitystavoitteet ovat saaneet kansainvälisen yhteisön liikkeelle peruskoulutukseen pääsyn takaamiseksi kaikille sekä sukupuolten tasa-arvon ja laadukkaan koulutuksen edistämiseksi, vaikka mitään näistä tavoitteista ei saavuteta vuoteen 2015 asetettuun tavoiteajankohtaan mennessä;
- I. toteaa, että ainakin 30 maassa maailmassa valtion turvallisuusjoukot ja ei-valtiolliset aseistautuneet ryhmät tekevät hyökkäyksiä kouluihin; toteaa, että koulujen suojelu valtiollisten ja ei-valtiollisten aseistautuneiden ryhmien hyökkäyksiltä ja sotilaskäytöltä on koulujen turvallisuutta koskevan julistuksen ja koulujen ja yliopistojen suojelemiseksi sotilaskäytöltä aseellisissa konflikteissa annetun ohjeiston mukaista;
- J. toteaa, että lapset ja nuoret kokevat yhä enemmän uhkia ja että tällaisten lasten ja nuorten määrä on suhteettoman suuri erityisesti epävakaisissa valtioissa; toteaa, että niillä lapsilla ja nuorilla, jotka eivät käy koulua, on suurempi riski joutua lapsiavioliittoon ja tulla raskaaksi, tulla värvätyiksi aseellisiin joukkoihin tai ryhmiin, joutua ihmiskaupan uhreiksi ja tulla hyväksikäytetyiksi työmarkkinoilla; toteaa, että sota-alueilla humanitaarinen apu on usein ainoa keino, jonka avulla lapset voivat jatkaa koulunkäyntiään ja parantaa tulevaisuuden näkymiään, mikä puolestaan auttaa suojelemaan heitä hyväksikäytöltä;
- K. toteaa, että laadukkaan koulutuksen tarjoaminen hätätilanteissa ei sisälly kaikkiin humanitaarisiin toimiin, joissa keskitytään ensisijaisesti peruskoulutukseen ja pidetään laadukasta koulutusta yhä toisarvoisena ruoan, veden, terveydenhoidon ja suojan tarjoamiseen verrattuna, ja että siksi konflikteista tai luonnonkatastrofeista kärsivät lapset jäävät vaille koulutusta;
- L. toteaa, että koulutukseen suunnattu humanitaarinen apu on vähäistä ja muu kehitysapu saapuu myöhään tai ei milloinkaan, että jakelujärjestelmät ovat huonosti koordinoituja ja niihin liittyvät kulut ovat suuria eikä ole sellaisia kumppaneita, jotka pystyisivät vastamaan tarpeisiin asianmukaisesti;
- M. toteaa, että pakolaisten koulutusta koskevat ohjelmat eivät yleensä ole riittävän laadukkaita, sillä yhtä opettajaa kohden on keskimäärin 70 oppilasta ja epäpätevien opettajien määrä on suhteellisen suuri;
- N. toteaa, että uusissa kestävä kehityksen tavoitteissa ja niihin liittyvissä kehitystavoitteissa laadittiin kokonaisvaltainen ja kunnianhimoinen uusi koulutusalan toimintaohjelma, joka on tarkoitus toteuttaa vuoteen 2030 mennessä;

- O. pitää erittäin tärkeänä, että kaikilla on mahdollisuus saada laadukasta koulutusta, ei pelkästään perusasteen koulutusta vaan myös yhtä lailla tärkeää keskiasteen ja korkea-asteen koulutusta, jotta voidaan torjua eriarvoisuutta ja saavuttaa kestävä kehityksen tavoitteet;
- P. ottaa huomioon, että EU investoi vuosina 2014–2020 koulutukseen kehitysmaissa 4,7 miljardia euroa, mikä merkitsee lisäystä vuosina 2007–2013 investoituihin 4,4 miljardiin euroon;
- Q. ottaa huomioon, että Incheonin julistuksessa pannaan huolestuneena merkille, että konfliktit, luonnonkatastrofit ja muut kriisit aiheuttavat edelleen häiriöitä koulutukselle ja kehitykselle, sitoudutaan kehittämään osallistavampia, nopeammin reagoivia ja kestävämpiä koulutusjärjestelmiä ja korostetaan tarvetta antaa koulutusta turvallisissa, kannustavissa, turvatuissa ja väkivallattomissa oppimisympäristöissä;
- R. ottaa huomioon, että ”EU Children of Peace” -aloite mahdollistaa 26 maassa noin 1,5 miljoonalle konflikti- ja hätätilanteissa elävälle lapselle pääsyn kouluun, jossa he voivat opiskella turvallisessa ympäristössä ja saada psykologista tukea;
- S. toteaa, että useat EU:n kumppanit, esimerkiksi YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestö (UNRWA), ovat kehittäneet innovatiivisia, osallistavia ja kokonaisvaltaisia lähestymistapoja koulutukseen hätätilanteissa varmistaakseen meneillään olevien konfliktien koettelemille pakolaislapsille laadukkaan koulutuksen; toteaa, että tässä lähestymistavassa yhdistyvät lasten lyhyen aikavälin humanitaariset tarpeet ja pitkän aikavälin kehitystarpeet ja siihen sisältyvät vuorovaikutteisten itseopiskeluaineistojen, psykososiaalisen tuen sekä turvallisten oppimis- ja vapaa-ajan tilojen luominen, turvallisuustietoisuuden lisääminen ja valmiuksien kehittämistä koskeva toiminta;
- T. toteaa, että vuosittain tarvitaan arviolta kahdeksan miljardia Yhdysvaltojen dollaria koulutustuen antamiseen hätätilanteiden koettelemille lapsille ja että kyseisten maiden omien rahoitusosuuksien jälkeen koulutukseen hätätilanteissa jää yhteensä 4,8 miljardin Yhdysvaltojen dollarin rahoitusvaje;
- U. katsoo, että kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun rahoitusta on lisättävä tämän vajeen kuromiseksi umpeen ja että epävakaiden valtioiden on lisättävä koulutuksen julkista rahoitusta; toteaa, että koulutuksen osuus epävakaiden valtioiden julkisista menoista on vähentynyt viime vuosina ja on edelleen kaukana kansainvälisesti suositellusta 20 prosentin viitearvosta;
- V. ottaa huomioon, että Oslon julistuksessa todetaan, että on tärkeää tarkastella maailmanlaajuisia avustusrakennetta pyrittäessä kuromaan umpeen kuilua humanitaaristen avustustoimien ja koulutusalan pidemmän aikavälin kehitystoimien välillä, ja ehdotetaan, että tätä varten perustetaan uusi foorumi ja luodaan koulutusta hätätilanteissa koskeva erityisrahasto tai uusi väline ajoissa vuonna 2016 pidettävää humanitaarisen avun huippukokousta silmällä pitäen;
1. korostaa yleisen ja laadukkaan julkisen koulutuksen merkitystä kehitystä aikaansaavana tekijänä, joka edistää muiden toimien toteuttamisnäkyä terveyden, sanitation, katastrofiriskin pienentämisen, työpaikkojen luomisen, köyhyden vähentämisen ja

taloudellisen kehityksen alalla; tähdentää koulutuksen roolia merkittävänä välineenä, joka on välttämätön normaaliuden tunteen antamiseksi, oikeuksia koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja lasten ja nuorten auttamiseksi selviytymään traumaista, integroitumaan uudelleen yhteiskuntaan konfliktien jälkeen ja hankkimaan taitoja, joita tarvitaan heidän yhteiskuntiansa jälleenrakentamiseen sekä rauhanrakentamisen ja sovinnon edistämiseen;

2. painottaa, että pitkän aikavälin laadukkaalla koulutuksella voi olla ratkaiseva merkitys konfliktin jälkeisessä yhteiskuntien jälleenrakentamisessa, koska sillä voidaan lisätä lasten ansaitsemismahdollisuuksia, vaalia heidän perheidensä terveyttä ja parantaa heidän mahdollisuuksiaan katkaista köyhyyden kierre;
3. painottaa, että tyttöjä ja muita epäsuotuisassa asemassa olevia lapsia, mukaan lukien vammaisia lapsia, ei saisi koskaan syrjiä, kun on kyse laadukkaaseen koulutukseen pääsystä hätätilanteissa;
4. korostaa koulutuksen myönteistä merkitystä lasten kehityksessä ja hyvinvoinnissa ja katsoo, että on tärkeää varmistaa keskeytymätön, elinikäinen koulutus nuorille; uskoo, että tällä tavoin olisi myös vähemmän todennäköistä, että nuoret liittyisivät aseistautuneisiin ryhmiin tai ääriliikkeisiin;
5. antaa tunnustusta vuosittain tavoitteiden hyväksymisen jälkeen saavutetulle edistymiselle mutta pitää valitettavana, että asetettuja tavoitteita ei saavuteta vuonna 2015; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita asettamaan nämä tavoitteet ensisijaisiksi sisäpolitiikassaan ja suhteissaan kolmansiin maihin; korostaa, että nämä tavoitteet, erityisesti köyhyyden poistaminen, koulutukseen pääsy kaikille ja sukupuolten tasa-arvo, voidaan saavuttaa vain kehittämällä kaikkien saatavilla olevia julkisia palveluja; pitää myönteisenä kestävä kehityksen tavoitteissa laadittua uutta koulutusalan toimintaohjelmaa ja painottaa edelleen tasa-arvoisen laadukkaaseen koulutukseen pääsyn merkitystä haavoittuvimmassa asemassa olevien väestöryhmien kannalta;
6. panee huolestuneena merkille, että koulutuksen alalla on edistytty hitaimmin tai ei lainkaan konfliktien koettelemissa maissa sekä epävakaisissa ja konfliktien koettelemissa maissa, ja korostaa, että on tärkeää lujittaa näiden maiden koulutusjärjestelmien kestävyyttä ja varmistaa, ettei koulunkäynti keskeydy kriisien puhkeamisen vuoksi; painottaa, että siksi tarvitaan EU:n, jäsenvaltioiden ja kaikkien muiden eri tasoilla osallistuvien sidosryhmien entistä vahvempaa panosta sellaisten välineiden käyttöönottamiseksi, joiden avulla voidaan varmistaa kehitys ja koulutuksen tarjonta kriisien koettelemissa maissa;
7. tähdentää, että miljoonat lapset ovat joutuneet pakolaisiksi, ja korostaa, että pakolaislasten pääsy koulutukseen on ensisijaisen tärkeää; kehottaa vastaanottavia maita varmistamaan pakolaislapsille täysimääräisen pääsyn koulutukseen ja edistämään mahdollisimman hyvin pakolaisten integroimista ja osallistamista kansallisiin koulutusjärjestelmiin; kehottaa lisäksi humanitaarista ja kehitysapua tarjoavia yhteisöjä kiinnittämään enemmän huomiota niin kotiseudultaan siirtymään joutuneesta yhteisöstä kuin vastaanottavasta yhteisöstä lähtöisin olevien opettajien koulutukseen sekä kansainvälisiä avunantajia asettamaan koulutuksen etusijalle, kun ne antavat apua pakolaiskriiseissä, sellaisten ohjelmien avulla, joilla pyritään osallistamaan maahanmuuttajalapsia ja tukemaan heitä psykologisesti sekä edistämään vastaanottavan

maan kielen opiskelua, jotta varmistetaan pakolaislasten korkeamman ja asianmukaisemman tasoinen integroituminen;

8. painottaa, että on keskityttävä keskiasteen koulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen sekä perusasteen koulutukseen; korostaa, että 12–20-vuotiailla nuorilla on hyvin vähän mahdollisuuksia pakolaisyhteisöissä ja he ovat ensisijaisia kohteita asepalvelukseen ja muunkaltaiseen aseelliseen konfliktiin osallistumiseen värväämisessä; toteaa, että Maailmanpankin antamien tietojen mukaan esimerkiksi Afganistanissa sen työssäkäyvän väestön valtavasta määrästä huolimatta vain noin 30 prosenttia 15-vuotta täyttäneistä osaa lukea ja kirjoittaa ja että maassa on erittäin suuri pula pätevistä työvoimasta kymmeniä vuosia kestäneen sodan vuoksi;
9. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään erityisiä vastaanottojärjestelmiä yksin tulevia lapsia ja ainoastaan lasten kanssa tulevia äitejä varten;
10. muistuttaa jäsenvaltioita, että lasten suojeleminen sekä hyväksikäytön ja lapsikaupan ehkäisy toteutuu lasten koulunkäynnin ja koulutusohjelmien avulla, ja katsoo, että olisi luotava vastaanottoa, osallistamista ja kielitukea koskevat hyvin määritellyt normit direktiivin 2013/33/EU mukaisesti;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kauttakulkumatalla olevia pakolaisopiskelijoita myös yhteistyössä eri kansainvälisten järjestöjen kanssa;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita luomaan "koulutuskäytäviä" sen varmistamiseksi, että konfliktien koettelemilta alueilta, erityisesti Syyriasta, Irakista ja Eritreasta, lähtöisin olevat opiskelijat hyväksytään korkeakouluihin;
13. kehottaa EU:ta ja sen humanitaarisen avun virastoja sisällyttämään järjestelmällisesti lasten koulutuksen ja suojeleminen koko hätäavun ketjuun sekä varmistamaan joustavien monivuotisten rahastojen käytön pitkittyneitä kriisejä varten;
14. on tyytyväinen Bekou-rahaston, Madad-rahaston ja Afrikka-hätärahaston perustamiseen, koska niiden avulla voidaan tehokkaasti jakaa humanitaarista ja kehitysrahoitusta monimutkaisissa ja pitkittyneissä hätätilanteissa, joissa poliittiset, taloudelliset ja humanitaariset kysymykset kytkeytyvät toisiinsa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sisällyttämään lasten koulutuksen EU:n erityisrahastoista myönnettävien varojen ensisijaiseksi kohteeksi;
15. toteaa, että koulutusta koskevissa avustustoimissa on huolestuttavia puutteita hätätilanteissa varsinkin kun varhainen sitoutuminen ei hyödytä ainoastaan hätätilanteiden koettelemia lapsia vaan voi myös lisätä laajempien humanitaaristen avustustoimien vaikuttavuutta; toistaa tukevansa koulujen pitämistä lapsille turvallisina paikkoina ja korostaa, että on tärkeää suojella kouluja hyökkäyksiltä; vaatii EU:ta ja sen jäsenvaltioita sitoutumaan kokonaisvaltaista koulujen turvallisuutta koskevan kehityksen periaatteiden tukemiseen ja koulujen suojelemiseen hyökkäyksiltä ja sotilaskäytöltä koulujen turvallisuutta koskevan julistuksen sekä koulujen ja yliopistojen suojelemiseksi sotilaskäytöltä aseellisissa konflikteissa annetun ohjeiston mukaisesti;
16. kehottaa EU:ta työskentelemään kumppanimaiden, muiden avunantajien, yksityissektorin ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta nuorilla olisi paremmat

koulutusmahdollisuudet konfliktitilanteissa ja muissa hätätilanteissa, koska nuorilla voi olla keskeinen rooli konfliktinjälkeisessä vakauden luomisessa heidän mahdollisesti hankkimiensa infrastruktuurin, peruspalvelujen, terveydenhoito- ja koulutusjärjestelmien jälleenrakentamista koskevien taitojen avulla; toteaa, että samalla vähennettäisiin sitä riskiä, että nuoret työttömät aiheuttavat yhteiskunnallisen mullistuksen tai joutuvat takaisin väkivallan noidankehään;

17. suhtautuu myönteisesti ”EU Children of Peace” -aloitteeseen, jolla pyritään rahoittamaan humanitaarisia koulutushankkeita hätätilanteissa, ja kehottaa komissiota tehostamaan tätä aloitetta; on tyytyväinen useiden avunantajien ja humanitaarisen ja kehitysavun tahojen, EU mukaan lukien, käynnistämään ”No Lost Generation” -aloitteeseen, jonka avulla turvataan miljoonien lasten koulunkäynti Syyriassa ja sen naapurimaissa;
18. pitää valitettavana, että huolimatta koulutuksen merkittävästä asemasta hätätilanteissa tälle alalle myönnettiin alle kaksi prosenttia humanitaarisen avun rahoituksesta vuonna 2014; toivoo siksi, että EU-varojen jaon rakenteiden uudistamista koskevan tuoreen ohjelman perusteella voitaisiin täydentää ja lisätä lasten koulutusta koskevien ohjelmien rahoitusta myös sotien tai yleisten hätätilanteiden koettelemissa kolmansissa maissa;
19. toteaa, että nykyisille kriiseille on ominaista niiden pitkittyminen, ja kehottaa kaikkia humanitaarisia toimijoita sisällyttämään koulutuksen humanitaarisen apunsa olennaiseksi osaksi ja lujittamaan sitoutumistaan koulutukseen ottamalla käyttöön hätätilanteen varhaisessa vaiheessa koulutusklusterin ja varmistamalla, että siihen osoitetaan riittävät varat; kehottaa niitä kiinnittämään erityistä huomiota haavoittuviin ryhmiin, kuten tyttöihin, vammaisiin henkilöihin ja köyhiin, ottamaan huomioon kotiseudultaan siirtymään joutuneet lapset ja nuoret sekä harkitsemaan asianmukaisesti keskiasteen koulutuksen tarjoamista, jotta nuoret eivät jäisi vaille koulutusta;
20. suhtautuu myönteisesti siihen, että koulutukseen hätätilanteissa kiinnitetään enemmän kansainvälistä huomiota, ja erityisesti humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komission jäsenen ilmoitukseen, että hänen tavoitteenaan on osoittaa EU:n humanitaarisen avun budjetista neljä prosenttia lasten koulutukseen hätätilanteissa vuoteen 2019 mennessä;
21. kehottaa EU:n jäsenvaltioita tukemaan komission tavoitetta lisätä koulutukseen hätätilanteissa osoitettuja humanitaarisen avun varoja neljään prosenttiin humanitaarisen avun talousarviosta vähimmäisinvestointina sen varmistamiseksi, että hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä elävät lapset saavat laadukasta koulutusta; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi kiinnittämään enemmän huomiota koulutukseen ja lisäämään siihen tarkoitettua rahoitusta omissa humanitaarisissa toimissaan, mutta korostaa, että tätä ei saisi tehdä muiden ensisijaisten tarpeiden kustannuksella; kehottaa EU:ta edistämään asianomaisten maiden keskuudessa koulutuksen tukemista kriisitilanteessa koskeviin valmiuksiin ja avunantostrategioihin liittyviä parhaita käytänteitä ja auttamaan siihen liittyvässä valmiuksien kehittämisessä esimerkiksi talousarviotukiohjelmilla;

22. painottaa, että uudella tieto- ja viestintätekniikalla on yhä tärkeämpi rooli koulutuksessa hätätilanteissa ja että sen avulla voitaisiin tehostaa kyseisissä tilanteissa toimivien työtä muun muassa verkko-oppimis- ja verkko-opetusympäristöjen avulla;
23. korostaa, että vaikka on välttämätöntä lisätä humanitaarisen avun rahoitusta, tämä ei riitä kuroma umpeen rahoitusvajetta; kehottaa EU:ta ja muita avunantajia nostamaan koulutuksen profiilia epävakaisissa valtioissa tehtävässä kehitysyhteistyössä, jotta voidaan lujittaa kansallisten koulutusjärjestelmien kestävyttä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä muita humanitaarisia toimijoita edistämään osaltaan yleisen ja julkisen koulutuksen, myös yleisen ja julkisen keski- ja korkea-asteen koulutuksen vahvistamista keinona koordinoida hätätoimien suunnittelua kestävän kehityksen pitkän aikavälin suunnittelun yhteydessä;
24. kehottaa EU:ta tukemaan kolmansien maiden hallitusten sitoutumista kansainvälistä katastrofiapua koskevien lakien, sääntöjen ja periaatteiden ohjelmaan perustuvien, selviytymiskykyä, ennaltaehkäisyä sekä katastrofi- ja riskinhallintaa koskevien kansallisten lainsäädäntökehysten luomiseen ja riskinhallintakyvyn varmistamiseen kaikissa hallinnon osastoissa, kaikilla teollisuudenaloilla ja koko kansalaisyhteiskunnassa, jotta voidaan varmistaa lasten paluu kouluun;
25. painottaa yksityissektorin merkitystä koulutuksen innovatiivisen rahoituksen mahdollisena lähteenä, jotta voidaan kuroa umpeen koulutuspalvelujen ja ammatillisen koulutuksen tarjonnan ja tulevan työmarkkinoiden kysynnän välinen mahdollinen kuilu; kehottaa luomaan sellaisia uusia koulutusalan liittoumia ja kumppanuuksia yksityissektorin kanssa, jotka voivat olla varteenotettavia innovoinnin ja teknologisen joustavuuden lähteitä ja esiintyä monessa eri muodossa rakennusten ja sähköisten välineiden tarjoamisesta aina verkko-oppimishjelmiin sekä opettajien kuljetukseen ja majoittamiseen saakka;
26. tähdentää, että koulutus hätätilanteissa ja epävakaisissa olosuhteissa on konkreettinen alue, jolla humanitaaristen ja kehitysyhteistyön toimijoiden on työskenneltävä yhdessä hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysyhteistyön niveltämiseksi toisiinsa; kehottaa komissiota kehittämään mekanismeja, joilla vastataan tähän tehokkaasti sen omassa toiminnassa ja sen kumppanien toiminnassa, ja osallistumaan kansainväliseen foorumiin, jolla luodaan koulutusta hätätilanteissa koskeva erityisväline humanitaarisen avun huippukokousta 2016 varten; tukee olemassa olevien rahastojen koordinoitua ja koulutusta hätätilanteissa koskevan globaalien rahoitusmekanismien perustamista;
27. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään lasten koulutusta hätätilanteissa ja pitkittyneissä kriiseissä koskevaa asiaa maailman humanitaarisen avun huippukokouksessa, jotta tälle aiheelle voidaan varmistaa asianmukainen paikka kokouksen päätösasiakirjassa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäksi edistämään oppimiskehystä koskevia yhteisiä normeja ja vaihtoehtoisia oppimismuotoja koskevien parhaiden käytänteiden vaihtoa, mukaan lukien itseopiskelu- ja etäopiskeluaineistot; korostaa, että olisi kehitettävä mekanismeja, välineitä ja valmiuksia, joiden avulla voidaan sovittaa yhteen koulutussuunnitelmia ja -talousarvioita, jotka liittyvät humanitaarisiin toimiin, jälleenrakentamiseen/siirtymävaiheeseen ja kehitykseen;
28. korostaa, että humanitaaristen kriisien määrän kasvaessa ja kotiseuduiltaan siirtymään joutuneiden ihmisten määrän ollessa nyt suurimmillaan toisen maailmansodan jälkeen

kansainvälisen yhteisön olisi pidettävä koulutusta humanitaarisen avustustoiminnan keskeisenä osana, sillä se on eteenpäin vievä voima, jolla voidaan saada koko avustustoiminnasta tehokkaampaa ja joka voi myös edistää hätätilanteiden koettelemien väestöryhmien keskipitkän ja pidemmän aikavälin kehitystä;

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.